

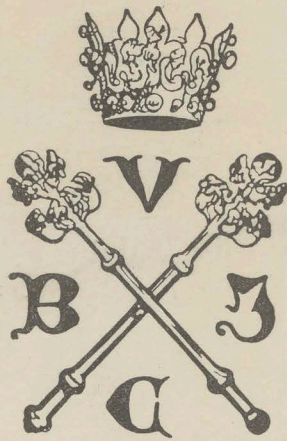

311183 b

BIBLIOTEKA
JAGIELLONSKA
KRAKOWSKA

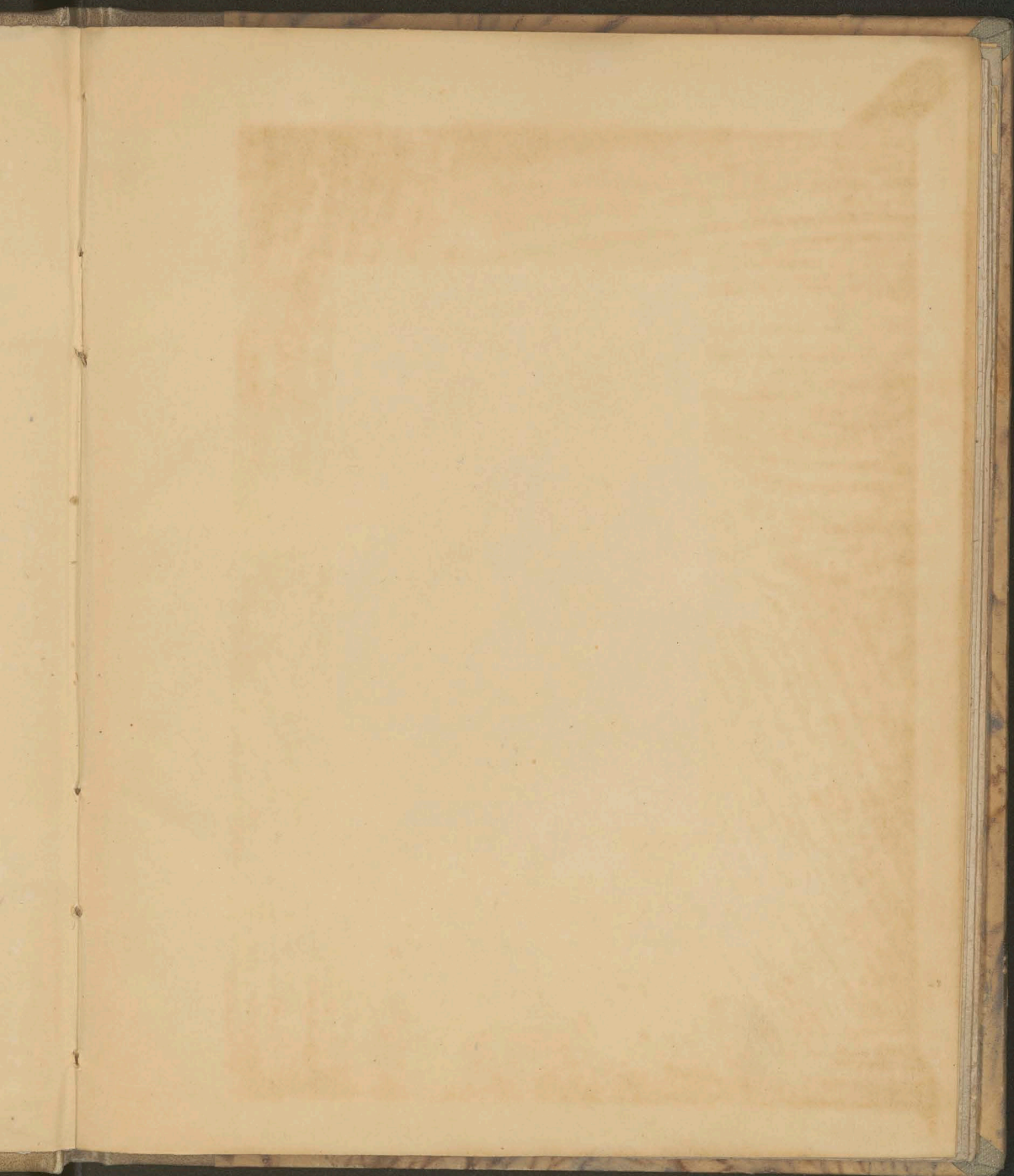
St. Dr. mag.

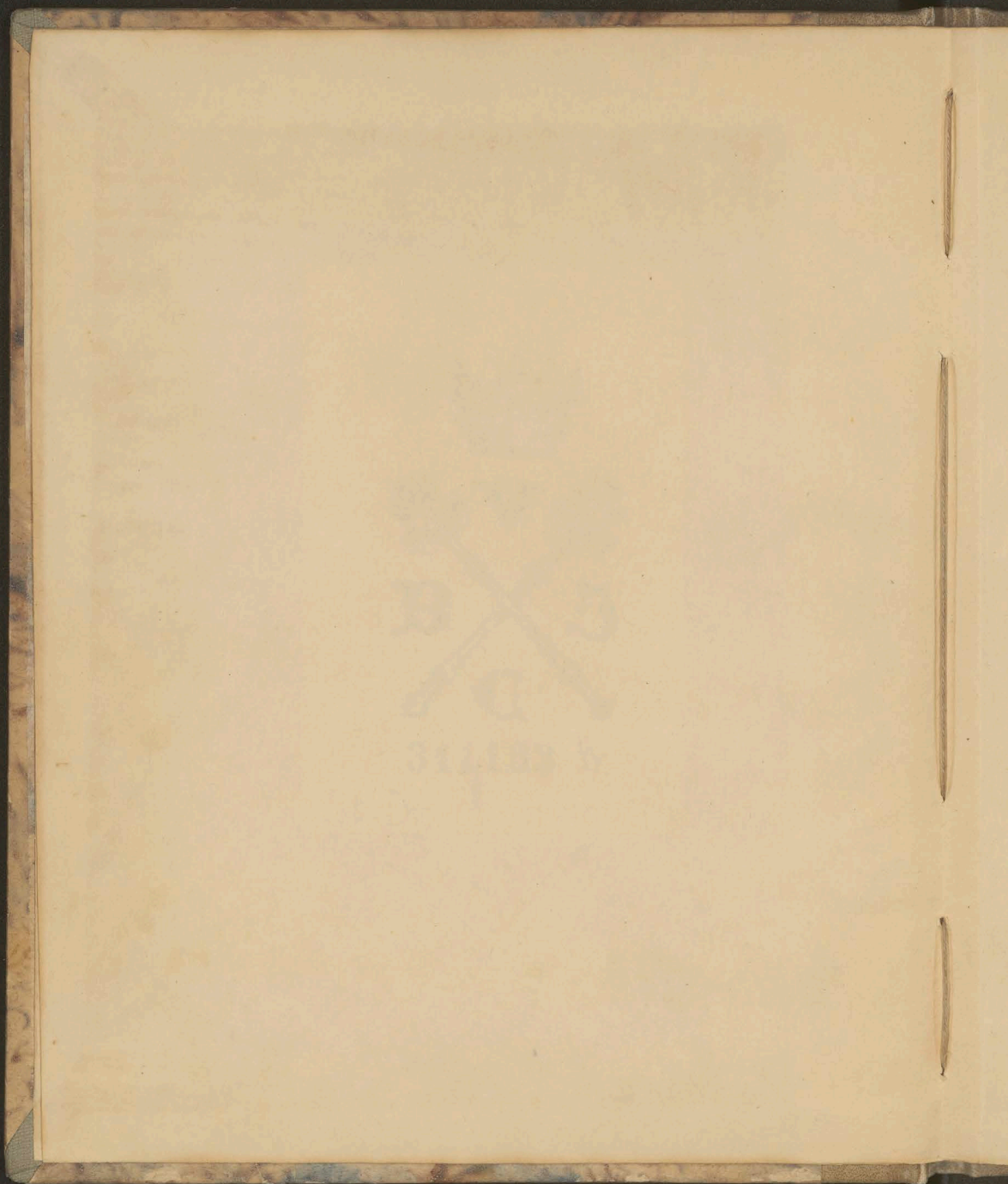
kat. komo.

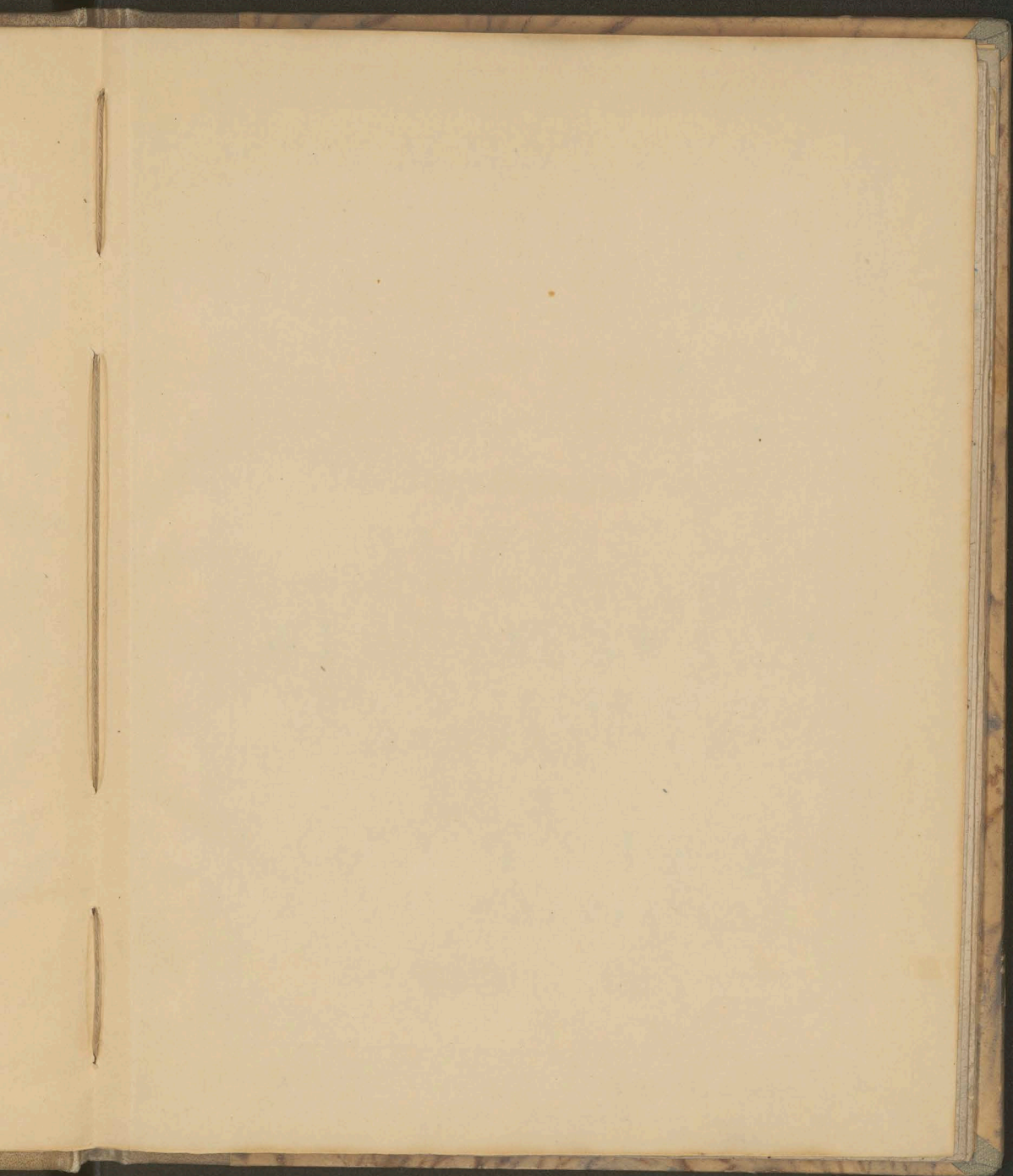

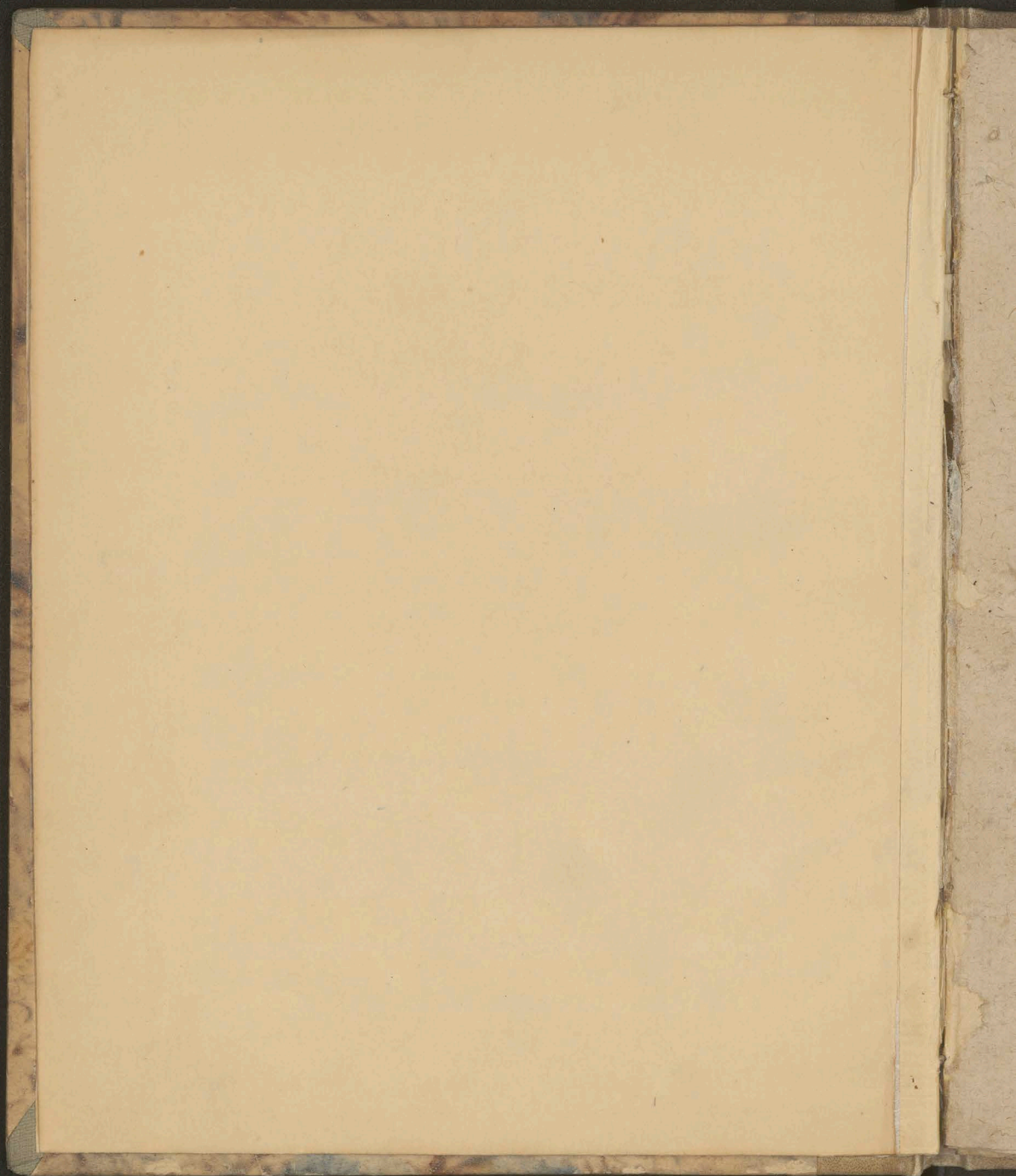
311183 b

St. Dr. mag.

S V M M A R Y V S Z
H I S T O R Y E Y
O S. C E C Y L I E Y,

Wierszem Włoskim opisanej.

Wespol z Intermediami Poetyckimi,

Ktora odprawowano Muzyka /

N A W E S E L V

N A I A S N I E Y S Z Y C H

W L A D Y S L A W A I V .

K R O L A P O L S K I E G O Y
S Z W E D Z K I E G O ,

2

C E C Y L I E Y

Z D O M V R A K V S K I E G O .

Roku Pańskiego / 1 6 3 7 .

*f. lub. abt. 12 w. Wiednia 9. Sierpnia. a 12. Wron w Wamur
p. utw. 12. 12.*

Narodziła się Panna / S. Cecilia w Rzymie z zacnego pokolenia. Zaraz w dziecińskim wieku wyświęczona była w wierze y pobożności Chrześcijańskiej / w której tak się była zakochała / iż posłubiawszy Chrystusowi Panu panieństwo swoje / będąc nad wola swoje dana w stan małżeński Waleryanowi zacnemu Ziemianinowi Rzymskiemu / nie tylko panieństwo swoje zachowała nienaruszone / ale też y oblubienicą swego Waleryana do wiary Chrystusowej nawróciła / opowiedziawszy mu / iż miała Anioła stróża ciała swego. Pragnąc wsilnie Waleryan widzieć Anioła tego / prosił Cecylię S. aby mu go pokazała / ale iż to nie mogło być bez Chrztu świętego / pozwolił na to / y przytamszy Chrzest święty ob Urbana s. Papieża / obaczył Anioła Bożego; przez co też brata swego Tyburcego nawrócił do wiary Chrystusowej. y obadwaj za panowania Alexandra Sewera Cesarza / dla Chrystusa Pana mężnie znieśli męczeństwo / za dekretem Ulnachiusza Starszego Rzymskiego / a w krótkce po nich Panna święta Cecilia.

Prolog.

Iako skoro zastane podniosła / pokázule się Scena na łbatale pola gálowistego / z iedney strony tegoż pola plynie Dunay / a z drugiey Wisłarzeli / które cieśnac się y wznosząc sobie bezesliwego zespicia się z sobą / wylizczala zwycięstwa Monárchów swoich.

poła-

Pokazuje sie Sarmacia na Tronie sporządzonym z
lupow wojennych na gromadzie złożonych. Wystawia
zaczność Polski/ opowiada sławę y chwale Czarodzie-
jszego Władysława IV. y CECILIEY
z domu Rakuskiego/ weselac sie z szczęśliwego ich mał-
żeństwa. Wzywa też do wściechy oczyszczonych rzeł/ a
też wzywają Bogin swoich/ których dwanaście po-
wstać/ te same śpiewają/ a drugie tańcują. Kupido
latając po powietrzu/ y Hymeneus na niebie ofiarują
sie Sarmaciey dla pomłotonego małżeństwa. Jowis
między Bogami zaproszony od Sarmaciey do takiego
aktu składania sie/ składowi y wwierdza małżeństwo tych
Czarodziejszych Młodziaków/ inszy Bogowie chećte
zrzwalają.

Tu sie odmienia Scena/ która pokazuje między cu-
dzoziemnym budowaniem/ Pałace/ Kościoły/ Amphitea-
try/ to też/ place obmurowane dla igrzysk y gonitw
różnych/ Kolosy y insze przepyszne murowania staro-
dawnego Rzymu/ postawione od potężnych Monar-
chów Rzymskich.

Scena Pierwsza.

Święty Walerian / Wolinius / Felicius /
y gromada slug.

Walerian S. w dzień godow swoich pokazuje sie w-
brany w świetną białą barwę. A wystawiając
szczęście swoje/ idzie do Kościoła oddawać część Bo-
gom /

gom / zostawiwszy Woliniusa y Felicyusa / aby mu
obwieścił / kiedy oblubienicą tego Cecilia S. według
zwyczaju swiego / o godzinie wschodu słońca / pocznie
śpiewać.

Wtóra Scena.

Felicius y Wolinius słudzy Waleriana S.

GDy Wolinius wychwala stan małżeński y wzięty
tego / powiada mu Felicitus / iż Cecilia jest Chrze-
ścianką / y nie zna insey miłości oprócz Chrystusowej /
ktorego ona chwali. Dziwuje sie Wolinius / a wsty-
kawszy iż poczyna śpiewać / idą obadwa dać znać
Walerianowi.

Trzecia Scena.

TU sie odmienia Sceną w postać pokoloru Ceci-
lii świętey / w ktorych sklepiona barzo ozdobi-
ła dziełem y wapnem nabita / y złotem sadzona / po-
zorem starobawnego budowanta. S. Cecilia między
Fraucymerem swoim siedzi / y gra na pozytywce / y
przyspiewuje zwyczajney godzinie / oddając chwale
Pánu Bogu / y też też także czynić pánientom swoim /
ktore wespół z nią wyspiewują chwale Bogu.

Tu znówu Sceną Rzym pokážnie.

Scena Czvvarta.

Azmáchtus Starosta Alexandrá Sewerá Cesarzá /
Gemintus tego Consiliarz zágniewány przeciwko
Chrze-

Chrześcíanom / radzi Almachlusowi / aby ich wſy-
kich iednego dnia wygubil / vsłuchute ráby Almachus /
y wydáte ſurowy dekret.

Scena Piata.

Świety Walerian y z czeladka ſwoia / tákże
S. Cecylia z pánienkámi ſwoiemi.

Z Szedſzy ſie weſpot / mile ſie witáia S. Walerian
z Cecylia Świeta / á zá tym rozkazawſzy wſtąpić
ná ſtrone ſlugom y ſłuźebnicom / zrozumiera S. Wá-
lerian potáiemnie od S. Cecylley / że ona teſt Chrze-
ściánka / y poſlubila pánienſtwa ſwoie Chryſtuſowi /
dla ktorego teź ſtraży ma zároſe przy ſobie Anyola Bo-
żego. Smeći ſie Walerian / y proſi aby tego Anyola
mogl widzieć / á wſtykawſzy iż to bydz nie moze po-
ſie nie ochrzcić / przyobiecuje to uczynić. Zwracáta
ſie tym czáſem ſlubzy y ſłuźebnice / y przyſpiewunta we-
ſelu ich. Zá tym ſie kończy Pierwſzy Akt.

Odmienta ſie Scená wſyteká w niebo / ná którym
widác Słońce ſledzace ná wozie ſwiatłoſci / ktore ná
tychmáſt ma oſwiecić ſwiat y dzień przyprować /
miedzy znakami ná Zodiaku widác dwa czás ninieyſzy
wyrażáiace. Obáczywſzy Słońce Fáetoná ſyná ſwego
ſklonionego do proſby / pyta ſie przyczyny przyſcia te-
go / obiecutac mu pod przyſtega nie odmáwić tego
czego by žádał. proſi Fáeton aby mu pozwoliło leździć
ná ſwoim wozku / Słońce będąc obowiazáne przyſie-

ga pozwała mu / ale iż złe powoził zapaliło się niebo / y
złemiła. Jowis zigniewany stracił go z zapalonego
wozu / tak iż wpadł w rzekę nazwaną Po.

Odmienia się znowu Scena w postać piękney lady,
po której widać iż płynie rzeka Po. Climene matka
Sáetoná z siostrami Lámphetta y Pherusa wstydaw-
szy od Cigna Króla Liguryjskiego / o nieszczesnym przy-
padku swego syná / narzeka ná Jowisá / á siostry od-
żalu obrocily się w topola / Climene od boleści mdleje.

Odmienia się Scena znowu w postać Rzymu.

AKT WTORY.

Scena Pierwsza.

Swięty Walerjan nauczony się tajemnie wiary
Chrześcijańskiej / seroko opowiada nieszczesliwy
żywot tych którzy nie są w tej wierze. Zátym wesoło
dóje do Chrztu świętego.

Scena Wtóra.

Gromada Chrześcianaow.

Vstydawszy o dekrecie uczynionym przeciwko im
że go máia publikować / dobáia sobie serca smiercé
podiąć dla Chrystusa.

Scena Trzecia.

S. Ty.

S. Tyburcy / y sludzy Wálerianá S.

Dziwnie sie Tyburcy Swiety iz nie widac zadnego
przygotowania godownego / slyby od slug Wá-
lerianá S. iz po dlugich rozmowach tátemnych / Ktoré
oblubientec z oblubientca miedzy soba mieti / wesplo sie
rozestli bez wseláctey Komitywy / á mniemáiac ze posli
do poblížszego Koscíola Boga Jewisá / idzie aby ich
tam mogli znaleść. Sludzy dziwnia sie temu co wi-
dzieli / prosa niebá aby im ten dziei szeslly wyuczynilo.

Scena Czvvarta.

Odmienta sie Scená w pustynia / w Ktoréy precz
widac isátkinia pochylona / á w sámym wespéiu do
isátkinte V R B A N Swiety Pápiez / chzét Wálerianá.
Ochzétwshy sie Wálerian S. przychodzi do Cecylié s.
z gromáda Káplánów / Ktorzy P. Bogu dziei czynia.
Tu znou odmienta sie Scená w postác Rzymu.

Scena Piata.

Wolinius y Felicyus.

Z Wlofny Wolinius / wshyrawshy nowine o wierze
Chzesciánskéy / Ktorá mocno trzyma Cecylia
S. vfaiac ze dla niéy ma vmrzeć / pobudza F. licyusá
aby ia opuścił / od Ktorého zrozumiawshy nieczemnosć
poganiskéy wiáry / stánowi pontechawshy wiáry swo-
iéy / zostác Chzesciáninem.

Scena

Scena Szosta.

Gromada słuzebnic Cecylii S.

Dowiedziałszy się co się stało z Walerianem S. wesoła się i śpiewała wychwalać miłość Boga / y tak jest przyjemna duszy sprawiedliwej śmierć doczesna.

Koniec Aktu Wtorego.

Intermedium Wtore.

Odmienia się Sceną w postaci młodej strasznej / na końcu Wtorego widać wściekłe pola Sycylii / y gore Lene wydająca z siebie dymy y płomienie. Pluto siedząc na wozie ciągnionym od dwu wozow gwałtem przyćiska do siebie Proserpine ukradzioną / dla tego iż nie może prośbami nakłonić jej / aby pozwoliła na jego wola. Uobaczywszy iż przychodzi gromada Pánten towarzyszek jej / porywa ją znowu do iśćkinie w gorze / która się mu stworzywszy zaraz onym zawarła się. Widząc oszukane Pántenki wścieczka Plutona / powiadała Cererze Boginiey zboża matce Proserpiny / która siedząc na wozie ciągnionym od dwu smokow / pochodnia w rękę trzymając / szuka Plutona / który ją ukradł / y starała się mu ją odebrać. płacząc Pántenki zguby Kochanej towarzyszeki swojej.

Tu znowu Sceną na Rzecz pokazuje.

AKT

AKT TRZECI

Scena Pierwsza.

Walerian y S. Cecylia.

PObudza y napomina Swieta Cecylia Waleriana / aby tak nabazyle zapalal sie miłością Bożą / Ktora jest wolna od miłości ziemskiej / z tego sie on cieszy. A gdy chwale Bogu oddacie / pokazcie mu sie Aniol z nieba.

Scena Wtóra.

Aniol zstepuac z nieba / pokazcie Walerianowi y Cecylii S. wieniec z rozey / y innego ślicznego kwiecia Rayskiego wlozy / a powiedziawszy im iż w krotce mają sie tam dostać / niemie.

Scena Trzecia.

Swiety Tyburcy.

Rzdwiac sie iż znalazł S. Cecylia / obaczywszy ich ukoronowanych ślicznymi wiencami z kwiecia rozmaitego / dziwniac sie że tak zimnego czasu widzi te tak piękne / powiedza mu iż sie bowie w domu zładby bylo to kwiecie : a tam idac do osobnego mieszkania / wezaga wiary Chrześcijańskiej.

Scena Czvvarta.

Almáchius / Geminius / y gromáda zbirow.

Geminius opowiada / że iuz jest obwołany dekret przeciwko Chryśćianom. Almáchius rozkazuje by ich z pilnością szukano / y aby ich wszystkich tego dnia wygubiono.

Scena Piata.

Gromáda Chryśćianow / y Lucjus.

Vstydząc się / iż dekret przeciwko im jest obwołany / dodaje sobie serca wesoło wmrzeć dla miłości Chryśćusowej / a tym czasem powiada im Lucjus o nawróceniu Waleriana S. y Tyburcego / z czego się wlece wesela / w tym się rozchodzą.

Scena Szosta.

Almáchius / gromáda slug / y Alceus.

Almáchiusowi powiada Alceus / iż Cecylia jest Chryśćianka / y na wolę swoje nawróciła Waleriana y Tyburcego / rozkazuje Almáchius / aby ich posłano.

Koniec Aktu Trzeciego.

Inter

Intermedium Trzecie.

Odmienia sie Scená wſzytká w morze. Gdy Trytoni wesoło ſplewáta o miłości / pływając beſpiecznie po wodách morſkich / okret Argonautow / za przewodem Jazoná / ktory naprzód przypłynął do Chalku / aby doſtát aureū velus, zdumiałwſzy ſie nową cudowi / ponurzył ſie w morze od bólaźni. Wyſpletewi: Jazon z Argonautami chwale przebytego morzá. ten ſkoro odieżdża / powſtáta Trytonczykowie / wzywając Neptuna z wielkim tego orſakiem / ktory plynac na wielkim Wielorybie / ſłyſy o zuchwałſtwie Jazonowym / Proreku też zá to / iż zgwałcił morze / ſtátowi zá karanie / aby niezliczona liczba ludu zátonała / zá tym odieżdżaia. A Scená odmienia ſie w poſtác Rzymu.

AKT CZWARTY.

Scena Piervvſza.

Świeta Cecylia / Almáchiuſ / gromáda
Káptánow bátwochwálſkich / y
zbierowie.

Swieta Cecylia zwiázana będąc / przyprowadzona
od ſtrazy Almáchiuſá Scároſky / mile rozmawia z
przyſtlemi mekami / oſtaruac ſie / iż wesołym ſercem
gotwie ſie znoſić te dla Chryſtuſá: á odchodzac wzy-
wa Waleriana S. ná gody do ſiebie.

Scena Wtóra.

Swięty Walentan / dowiedziawszy się o więzieniu
Świętey / idźcie byż tey towarzyšem we wspólakim
przypadku. Obaczywszy ją zdalekã / wola y prosił /
aby z nią poczekał / y tego oraz poimãł / gdyż on też
jest Chryściãntnem. Ale iż on nie slysa / idźcie za ni-
mi / wzywając na śmierć Świętego Tyburcego brata
swotego.

Scena Trzecia.

Swięty Tyburcy dowiedziawszy się co się stało z
Świętã Cecyliã y z Walentanem / idźcie też za nimi /
a obaczywszy iż Walentan przedko bieży / wola aby go
posłuchał / ale iż Walentan nie czekał / wstãłac pewnie
Tyburcy / iż idźcie na śmierć / on też także wzgardzi-
wszy wszelkã pompã światowã / idźcie za nim na śmierć.

Scena Czvvarta.

Odmienia się tym czasem Scenã / na ktorey przez
ten koniec widãć Kościol Jowisã / y bãłwan
iego postać. Almachius na thronie Krolowstkim z
gromãdã Kãplãnow Bãłwochwãłstkich namawia Ce-
cylia S. aby poprzestããã wiãry Chryściãnstkley / a na-
wrócillã się do Poganstkley : lecz gdy Pãnnã Świętã
meżnym sercem zbrania się / rozkãzute Almachius Kã-
plãnowi / aby tey podãł curibularz z kãdzidlem / żeby
ofiaro-

osiarowała Białanowi / co czyniąc Káplán / wyuzdat
sie ná nieprzyzwoyne wychwalánte Jowisá / á nie zbo-
żna háńbe Chrystusa / zápalona będąc światobliwym
gniewem Pánna S. obraca sie do Boga / y prósi pom-
sty / ná korey próšbe otwiera sie niebo / y wypada pio-
run / á wderzymy w Białan / rzuca go ná zemie / y
rozpraša ná skut. Ná tak wielki cud woła Káplán /
w dawátac iż to pochodzi z ezarów / tym czasem Pánne
S. znów zwiazana / prowadza do więzienia.

Scena Piąta.

Sluzebnice S. Cecyliey / y Felicyus.

Plácząc Sluzebnice nárzekájac ná przyšla śmierć
w kocháney Pániey swoiey / o korey wleżeniu
powiáda im Felicyus / y nápomina ich / aby złożyły
smutek / ponieważ Cecylia S. przez śmierć otrzyma
to czego prágnała.

Scena Szosta.

Gromáda Chrześcian / y Symplicyus.

Zubáta Chrześciánte rátkunku Bożego / przeciwko
prześládownianu / kore cierpiá: tym czasem ná-
chodzi Symplieyus / opowiáda wielka zarzliwość y
heć / kora mieli męczennicy Swięci Walerian y Ty-
burcy / powieádiac sie bydz Chrześciány zbierom / kore-
rzy prowadzili do wleżenia Cecylia Swieta / y oni też
wspól z nią sa do wleżenia wrzuceni.

Intermedium Czwarte.

Odmienia sie Scená w piekło. Precz ná Końcu
widać w nim miásto Dytá / w Którym podnosi
sie wieża żelázna obtoczona rzeka ognista / z ledney
strony iáskinté Chidry / z drugley strony pieczary Chi-
mery y Sfinǵi / iadz piekielnych. Widać też po ledney
stronie leżacego Titiusá syná ziemie ná skále / Ktorego
sroce pozeráia sepowie / ná Karánte zá gwale / Który
chétal uczynić Dybonté. Po drugley stronie sędzi
Tántalus przy wybiáiacym sie źrzodle / y przy drze-
wie pełnym owocem; Ktora woda / ilekroć rázy Tántá-
lus prágnientem zmordowany chce sie wzgláć / zástána-
wia sie / y ile chce wrwáć owoc z drzewá / wmyka sie / ná
Karánte wystepku / że dáł syná swóiego własnóego imie-
niem Pelopá ná pokarm Bogom / y wydal ich tátemnie
ná ziemi; przeciwko Którym winowádycom powstáia
iedzé piekielne / y przyczyniáia nowych mák / nieobáiac
namniem ná ich nárzekánie y lámenty. Zátym odmie-
nia sie Scená w postáć Rzymu.

AKT PIATY.

Scena Pierwsza.

Almáchiu y Geminiu!

Rozumie Geminiu / żeby ięże nie zánódziló ro-
zmáitemi sposobámi / doświadczyc státeczności
Meczen-

Męczennikow. Almáchiuś choć o tym wątpli / prze-
cie jednak pozwala / zátym odchodzi

Scena Wtóra.

Przyprowadzono Swiętych Męczennikow przed
Geminiusa / y częśc im pechlebulá obtecutac v
pominki / częśc strássa mełami / aby zántechali wiáry
Chrystusowey. Al wibzac to bydz nadáremno Gemi-
nius / skázute ná śmierć dwu pomientonych Męczenni-
kow / á S. Cecylia znouu do więzienia prowadzić ka-
że / zátym odchodzi. Po skátecznych miślych y swiá-
robliwych rozmowách / biora błogostáwienstwo Me-
czennicy Swięć od Cecylii S. ktora zázdrośszczacim
śmierć / dodáte im serca / aby tã meźnie zntęśli.

Scena Trzecia.

Almáchiuś y Káptan Bálwochwálski.

Pobudza Káptan Almáchiuś / aby skázal ná śmierć
S. Pánnę / strofując go / że nie przystrzęga pomna-
żania chwaly Bogow swięch. Tym czásém nadcho-
dzi Geminius / y powiáda o skáteczności Swiętych /
zátym kaže Almáchiuś / aby przyprowadzono znouu
S. Cecyliá / ktorey kilka słow opowiedziáwšy śmierć
iesli nie odstąpi od wiáry Chrystusowey. Obtecutie S.
Pánná z chećciá śmierć podiáć / zátym Almáchiuś czyni
Dekret / y kaže tã wyprowadzić / aby zntá wedlug Di-
kretu wczyniono.

Scena

Scena Czvvarta.

Chrześciance wystawiają ścącezność Meczennikow Swietych / nárzekają y plączą ná prześladowanie wólary Chrześcíanstkey / w tym nábdchodzą słuźebnice Swietyy Cecyliey.

Scena Piąta.

Plączą Pánientki nárzekając ná obruceniestwo / ktore wcierpiła niewinna Pánna zá przyściem Geminiusa do domu tey własnego / aby ia zglądził z śwólata.

Scena Szosta.

Sluźy Swietych Meczennikow.

Plączą žalując śmierci Meczennikow Swietych / y žalosnego przypadku dnia onego / ktory oni rozumeli bydy náder szczęśliwym / obtecuta przytác wbyscy wólare Chrześcíansta / w tym nábdchodźt.

Scena Siodma.

Nicea Sluźebnica Cecyliey Swietyy.

Ktora powiada im o śmierci Cecyliey S. z ktorey meczennictwa swietego gdy sie śmeca otwiera sie Scená / y ná wschodzie pałacu Almáchiusa Tyránna widác

widac Swietych Miecznikow / y S. Cecyliadwa. .
w syle cieta / ktorych obaczywszy / padala z nabozen-
stwem na ziemie / a potym prebko widac buke ich w
niebie / raduia sie / a na pogrzeb pocztowy sie gotula.
Tu sie tuż Konczy Dramma.

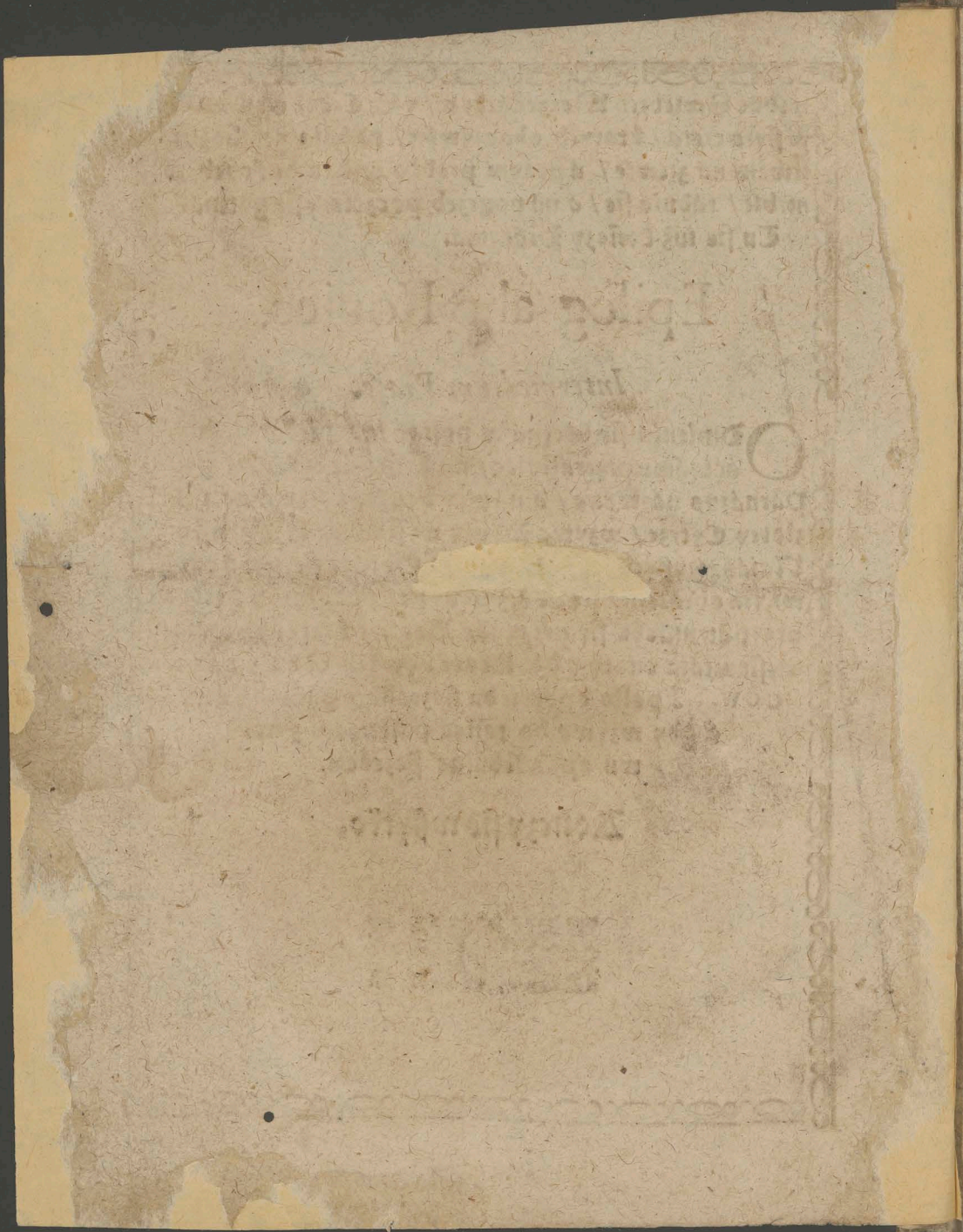
Epilog abo Koniec.

Intermedium Piate.

Odmienta sie Scena w postac laei piekney / chro-
scinami przerastaley / na koncu laei widac gor-
párnazus nazwana / a naniey Apollo spiewatoc prze-
zlotey Cytrze / wzywa Bogin wyslawiac Matzinstw
Naidónieybych Matzinstaw. Obraca sie gora cudo-
wnym obrotom / a otworzywszy sie / pokaznie wszystkim
przy patruiacym sie gromade Bogin / ktore spiewatoc
wyslawiaia cnocy y dzilnoscí nowych OBLUBIEN-
COW. Apollo opowlada szeseliwe powodzenie /
a gdy wzywa do tancá pasterzow z no-
wu opowiedaiac szeselic.

Konczy sie wszystko.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the upper middle section of the page.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Summary

1873. XII. 177.

~~Teatr. n. 660.~~

Civ. IX. a. 20

311183

I H. de.

~~3985~~

3985

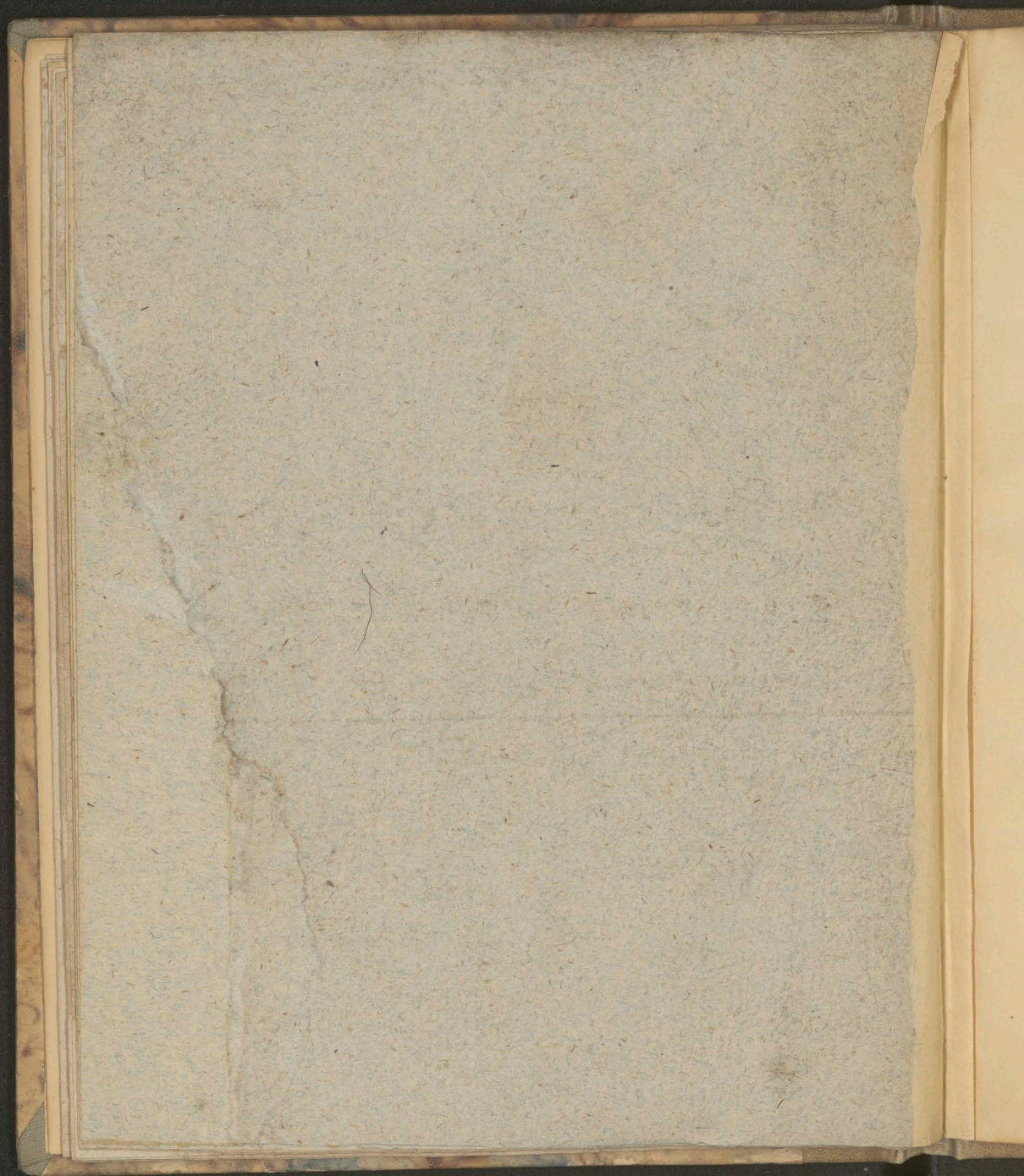
15

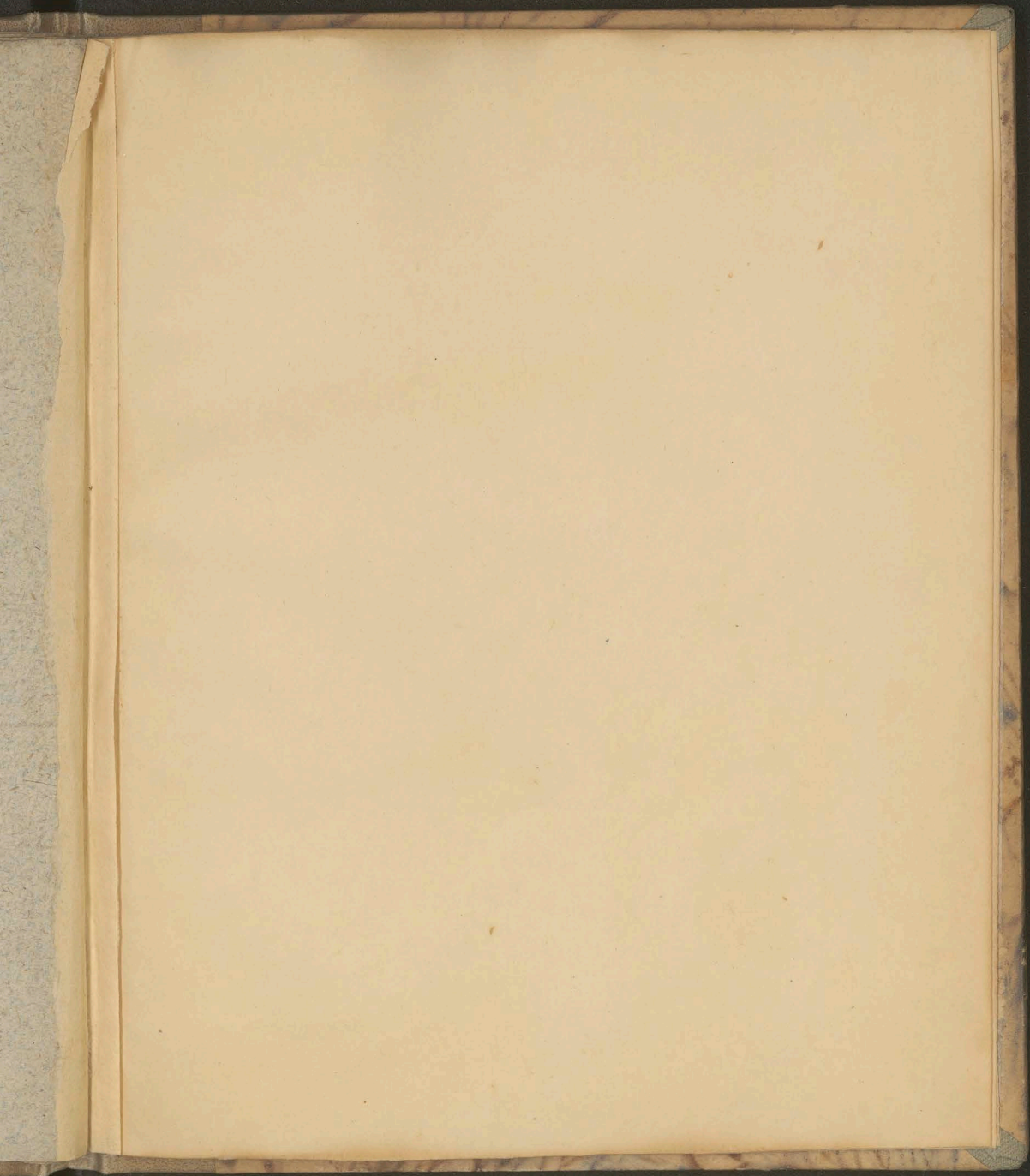
5

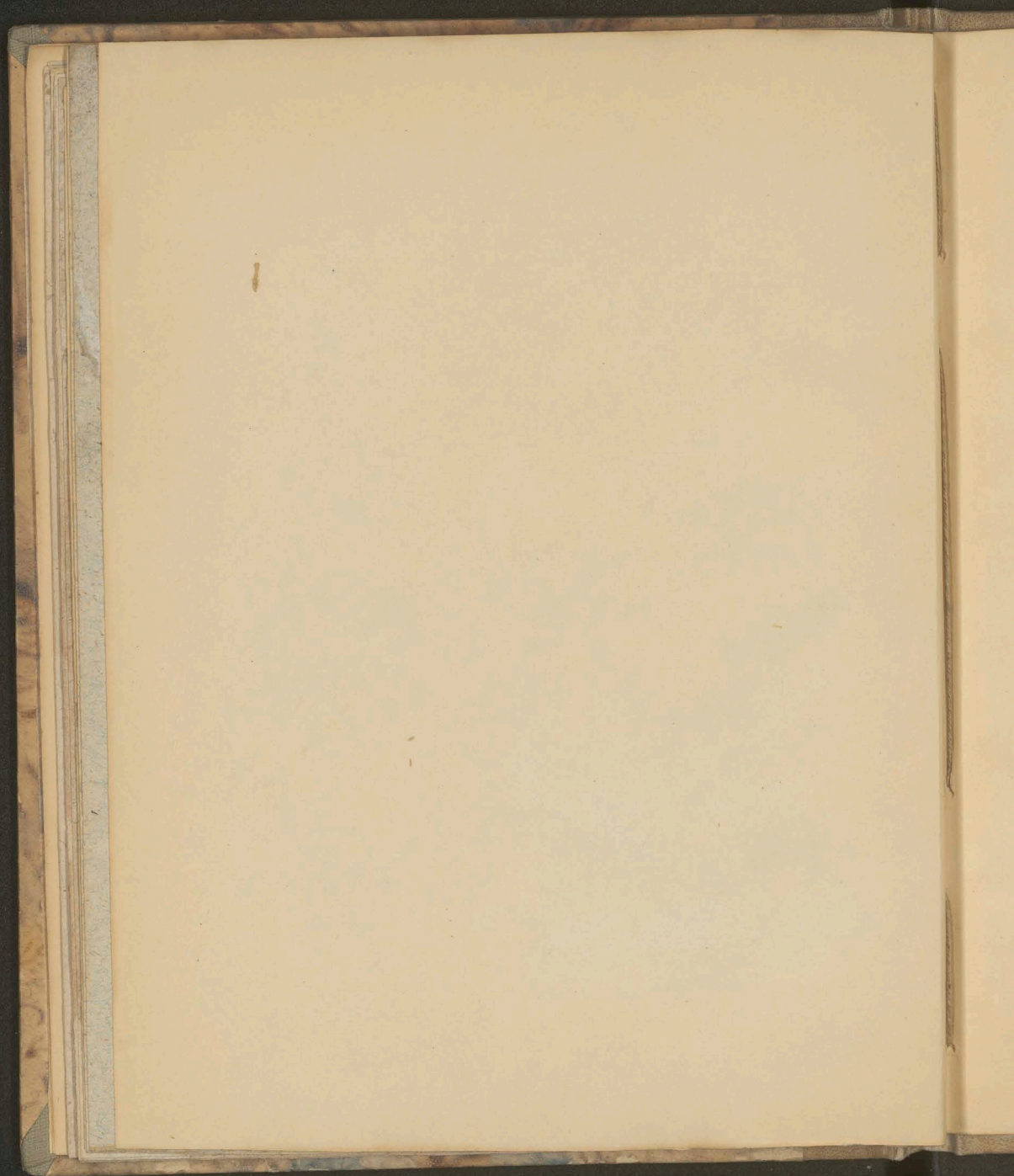
Allegata

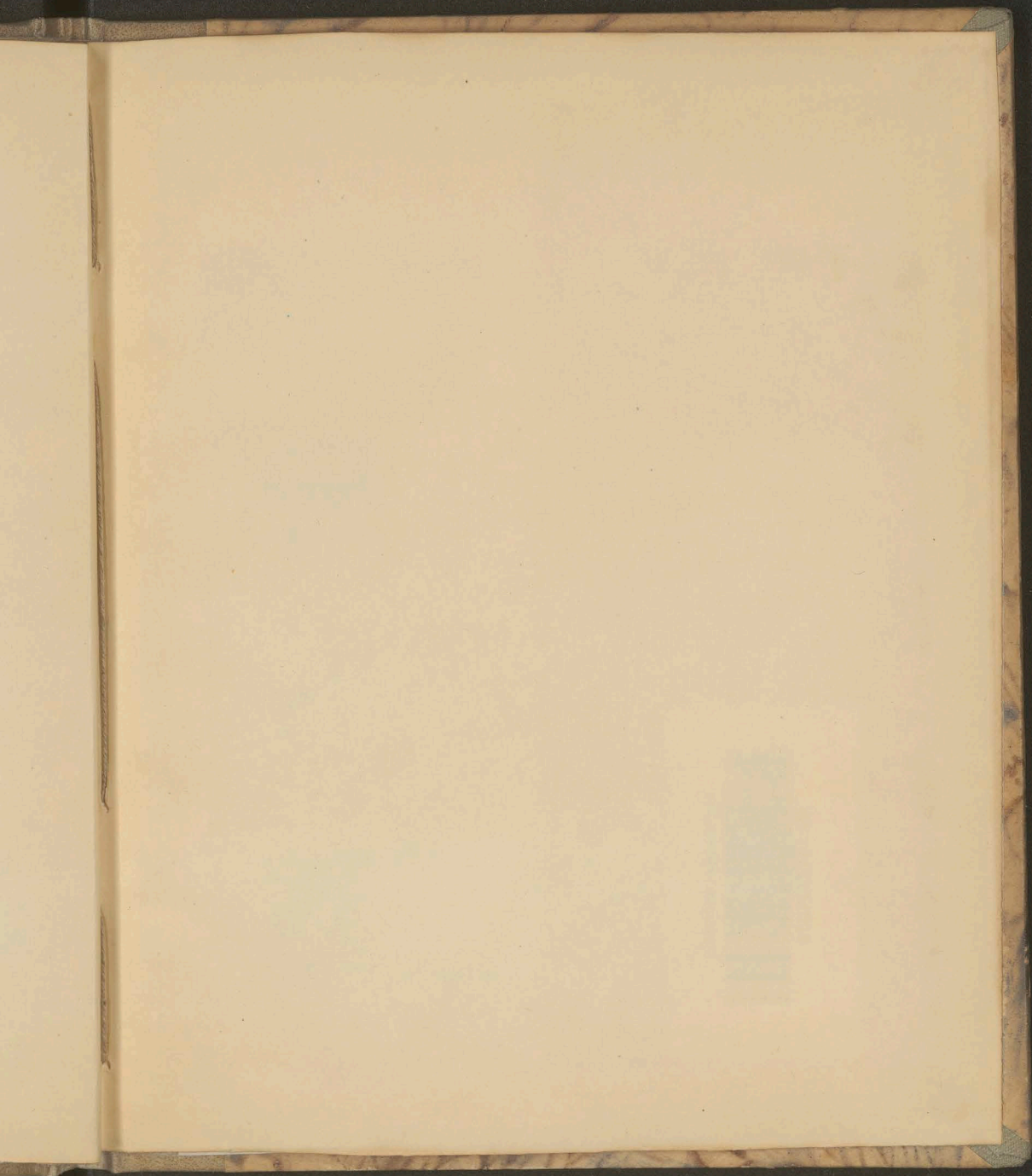
Geo / Edmund / 1837.

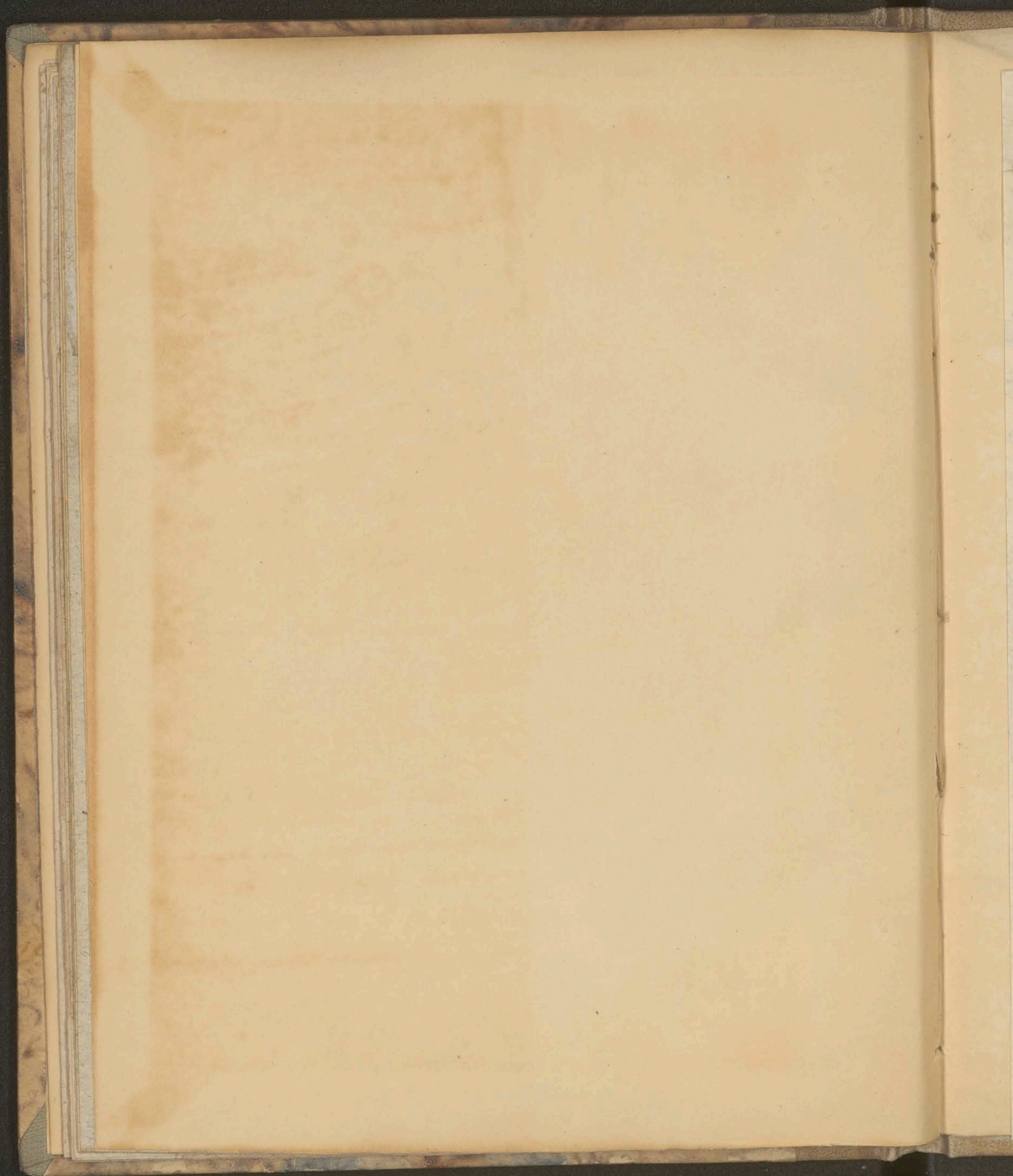
508

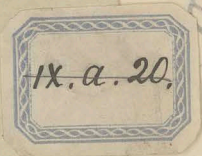

311183

I X. Dr.

660

y. 20/1153

rumi

woe

ki

lepki

Summierung

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007113

311183

I x. Dr.

y. 20/VI 58

pod peropium

zachowac
obaczki
i stare
nalepki

Summerun

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007113

